

KRO Studiomagazine, voorjaar 2004

Een ingekorte versie van de reportage.

Australië

We bevinden ons in Swalmen, bij de familie Rob en Petra Wouters (beide 40) en hun twee kinderen Nikki (11) en Mika (9), die augustus 2004 emigreren naar Perth, Australië.

Petra: "Twintig jaar geleden, toen we trouwden, wilden we al naar Australië. Het werd ons afgeraden door de vader van Rob, die tien jaar in Nieuw-Zeealnd heeft gewoond. Het ging daar economisch niet zo goed en hij heeft het uit ons hoofd gepraat. We waren nog zo jong, hadden nog niets verdiend en moesten samen nog een leven opbouwen. We hebben hier een huis gekocht en daarna kwamen de kinderen en verdween het plan naar de achtergrond. Maar het heeft altijd als een rode draad door ons leven gelopen. En nu gaat het er dan eindelijk van komen." Er kon geen documentaire over Australië op de t.v. verschijnen of de familie zat gefascineerd voor de buis. Vrienden in Australië stookten met hun enthousiaste verhalen het vuurtje op. Twee jaar geleden begon het weer te kriebelen. Via B.I.C. hebben we alle papieren geregeld. "We moesten ineens tempo maken, want onze aanvraag moest voor mijn veertigste binnen zijn", aldus Rob. Rob heeft een goede baan, Petra werkt ook en financieel hebben ze niets te wensen. "Mensen begrijpen daarom niet dat je zomaar weggaat en alle zekerheid opgeeft. Wat doe je je kinderen aan? Maar wij vinden dat we je ze juist meer mogelijkheden bieden. Als ze later terug zouden willen naar Nederland, is die ervaring in een Engels sprekend land mooi meegenomen"

Rob vervolgt: "Na de aanvraag voor een visum zijn we voor het eerst naar Australië gegaan om te zien of onze verwachtingen klopten met de werkelijkheid. En dat bleek zo te zijn. De mensen waren zo relaxed en vriendelijk, en dan die ruimte en schitterende natuur. Het gevoel van vrijheid was ook bijzonder. We hebben ons ook georiënteerd op een baan en een huis" Petra denkt in het begin genoeg te hebben aan het nieuwe huis en de kinderen. Daarna wil ze wel een baan gaan zoeken, al was het alleen al voor de sociale contacten.

De kinderen zien vooral de leuke dingen: "de goudvis mag niet mee, maar we krijgen wel een hond. Het is er altijd zomer en je kunt veel zwemmen en surfen. Ze hebben er mooie stranden, kangoeroes en koala's"

Rob vertelt dat de kinderen op hun nieuwe school een 'buddy' krijgen, een leerling die zich speciaal bezighoudt met het wegwijs maken van de nieuwe klasgenoot. Het is duidelijk: dit gezin heeft er zin in.